

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 29: Đây Là Nhà Phật Tự Xưng “Tông Giáo” Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đây là nhà Phật tự xưng Tông Giáo vậy.】

Cửa Phật chúng ta tự xưng là “Tông Giáo”, chữ vị nhất định phải hiểu rõ, ý nghĩa này hoàn toàn không giống với hai chữ “tôn giáo” mà xã hội và người đời thường nói. Chữ “**Tông**” mà nhà Phật nói chính là Thiên Tông; còn chữ “**Giáo**” mà nhà Phật nói, là chỉ cho tất cả các tông phái khác ngoài Thiên Tông thì đều gọi là “Giáo” [Giáo Hạ].

Tại Trung Quốc tổng cộng có mười tông phái, ngoại trừ Thiên Tông ra, chín tông phái còn lại đều được gọi là Giáo Hạ. Cho nên, nhà Phật gọi “Tông - Giáo” là mang ý nghĩa này, hoàn toàn khác biệt với ý nghĩa “tôn giáo” mà xã hội thường nhắc đến. Đây là điều mà người học Phật chúng ta cần phải phân biệt cho thật rõ ràng.

Ngày nay học Phật rất khó có được thành tựu, nguyên nhân là do đâu? Nguyên nhân là vì Phật giáo đã biến thành “tôn giáo” mất rồi. Người ta dùng cái tâm tình cuồng nhiệt của tín đồ tôn giáo đối với tôn giáo để học Phật, khiến cho Phật giáo bị biến chất thành tôn giáo [tín ngưỡng].

Trong tôn giáo, nếu tâm của quý vị rất thanh tịnh, rất lương thiện, thì quả báo ở đời sau là hưởng phước báo cõi Trời, cõi Người. Nói cách khác, mục đích tu học chân chính của Phật pháp chẳng có chút liên can gì đến quý vị cả, con đường quý vị đi đã sai hoàn toàn rồi. Quý vị xem Phật pháp như là tôn giáo để đối đãi, xem như là tôn giáo để tu học, như vậy là sai lầm rồi.

Không chỉ riêng Thiên Tông lấy việc khai ngộ tâm tánh làm chủ yếu, mà Giáo Hạ cũng cùng chung một mục đích ấy, chỉ có phương pháp và cách thức là không giống nhau, nhưng phương hướng và mục tiêu thì quyết định là nhất trí.

Tịnh Độ Tông niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, cũng vẫn là phương hướng ấy, cũng vẫn là mục tiêu ấy.

Cổ đức đã nói rất rõ ràng, rất minh bạch: “*Đản đắc kiến Di Đà, hà sầu bất khai ngộ*” (Nghĩa là: Chỉ cần được gặp Phật Di Đà, thì lo gì chẳng được khai ngộ).

Nghiệp chướng của chúng ta sâu nặng, phiền não và tập khí lại nhiều, tham Thiền thì chẳng thể khai ngộ, nghiên cứu Giáo lý cũng chẳng thể khai ngộ. Thế mới không còn cách nào khác, đành phải thật thà niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ, hễ gặp được A Di Đà Phật thì liền khai ngộ ngay.

Đức Phật A Di Đà thật là vĩ đại khôn lường, Ngài có đại trí huệ, có phương pháp cực kỳ khéo léo, chúng ta theo học với Ngài thì rất dễ dàng khai ngộ. Tu Tịnh Độ, nói một cách thực tế chính là mười phương tất cả chư Phật Bồ-tát giới thiệu cho chúng ta một vị Lão sư [người Thầy] cao minh nhất. Quý vị đi tìm Ngài thì chắc chắn không sai, đạo lý chính là như vậy.

Sanh về Tây Phương Tịnh Độ là vĩnh viễn thoát khỏi luân hồi, không còn chịu cảnh sanh tử nữa. Liều sanh tử, thoát luân hồi, một khi đã vãng sanh Tây Phương thì mục đích này liền đạt được viên mãn.